

тераны, Юдеи и Мавры, но че и въ поученіята си е изразилъ мислы противны на Католическата религія. И понеже свидѣлитѣ са заклехъ на Евангеліето, длъжны сме да приедемъ показаніята имъ. Съгласно прочее съ законитѣ на светѣйшата инквизиція, принудены сме да осъдимъ священника Жуана на предписанитѣ отъ законника на светѣйшата инквизиція наказанія, освѣнъ ако обвиняемыйтъ може да докаже тосъ часъ чрезъ дванайсетъ свидѣтели че не праведно е былъ обвиненъ.

Като изговори тѣзи думы, инквизиторътъ си обърнѣ очитѣ къмъ мѣстото дѣто сѣдѣше апостолътъ. Този нивакъ не са смути; но между слушателитѣ са подигнѣ голѣмо шепнатѣ, и стодоветѣ на свидѣлитѣ са напълнихъ отъ найзнаменититѣ *хидалы*, които са надваряхъ за славата да са изложатъ на опасность за светия апостолъ. Сичкытѣ присѣтствующы въ сѣдовището бѣхъ готовы да свидѣлствуватъ за невинността на Жуана д'Авила; но той като ги гледаше да са излагатъ заради него на смъртъ или на жестоки наказанія, направи имъ знакъ съ рѣка за да са оттеглихъ. Предъ туй всеобщо изразеніе на любовь, той бѣ толкози покъртенъ, щото немаше сила да проговори. Двѣ блаженны сълзы потекохъ отъ очитѣ му, които никога не бѣхъ плакали освѣнъ за бѣдствіята на другитѣ.

— Той е невиненъ! той е невиненъ! извикахъ сичкытѣ скупомъ.

— Той ны е хранилъ, когато бѣхмы гладны.

— Той ны е утѣшавалъ, когато плачахмы.

— Той е водворявалъ миръ въ къщата ни:

— Благославялъ е младытѣ, помиривалъ е сваденытѣ съпругы.

— Той е славата и щастіето на Андалузія.

Като гледаше тѣзи заявленія свирепыйтъ Арбуезъ осѣти голѣма умраза къмъ народа; но рѣшенъ да дѣйствува